

En dat ook zullen wij in ons nummer van heden aantonen.

Om voor al de Socialisten te stemmen, het wit punt zwart maken in het vierkant onder koekenaas.

De Kerkvaders en de Eigendom

Opgedragen aan de groote katholieke grondeigenaars

In vele opzichten deelen de socialistischen gevoelens der kerkvaders, die men als de inrichters van den katholieken godsdienst mag beschouwen.

Dit is onder andere het geval in zake van den eigendom.

Onze lezers zullen daaruit kunnen opmaken, dat de gedachten der eerste en der grootste Christenen hemelsbreed verschilden van dezen die zich tegenwoordig hunne volgelingen noemen. Die gebruiken dan ook gewoonlijk maar hunnen godsdienst om hunne zakken te vullen.

PAUL CLEMENS. — Het gemeenschappelijk leven is *verplichtend* voor alle menschen. Het gebruik van alle in de wereld voor handen zijnde dingen was *gemeenschappelijk*, maar uit *ongerechtigheid* heeft de eene gezegd: Dit behoort mij! en de andere: Dit behoort aan mij! en zoo is de twist en tweespalt onder de menschen gekomen.

H. AMBROSIIUS. — De aarde is geschapen om gemeenschappelijk te behooren aan allen, aan de armen zoowel als aan de rijken. Waarom dus, gij rijken, matigt gij U het recht aan eigendom aan? De Natuur kent geen naam niet den minsten eigendomsvorm en dus geene rijken.

De aarde, gegeven zijnde als het algemeen eigendom aan alle menschen, kan niemand haar « mijn » noemen; niemand mag zich meester kennen over iets dat hij niet volstrekt noodig heeft om te leven en dat hij met geweld ontrukte heeft aan de *gemeenschap*.

De Natuur verstrekt alles aan allen zonder onderscheid. God heeft alles geschapen opdat allen er zouden van leven; hij heeft alles aan de *gemeenschap* der menschen geschenkt. De Natuur zelf boezemt niet anders in dan gemeenschappelijk bezit, het is dus *woest* wanneer iemand zich iets persoonlijk toeëigent.

H. GREGORIUS VAN NYSSA. — Het ware toch veel *beter* en *rechtvaardiger* geweest indien wij deze aarde *gemeenschappelijk* onder elkander verdeeld hadden, aangezien wij allen broeders, bloedverwanten, aan elkander verbonden zijn door de banden der natuur, maar, aangezien dit niet gedaan werd, en dat eenigen het grootste deel van onze gemeenschappelijke aarde binnengepalmd hebben en hun eigendom noemen, ware het zeer billijk dat de anderen ook een deel bekwaamen.

Indien iemand zich meester durft noemen van dit of van dat, zijne broeders wil uitsluiten, dan is hij geen broeder meer, maar een tyran, een onmenselijke barbaar, 'n bloed-dorstig roofdier, dat steeds met opengesperden muil neervalt op het voedsel dat voor zijne natuurgenooten bestemd was.

H. BAZILIUS. — Gij zult wellicht zeggen: Aan wie heb ik 't minste leed berokkend met voor mij te houden wat mij eigenlijk toebehoort? Maar dan vraag ik u, welke zijn die dingen welke gij beweert uw eigendom te zijn... Gij doet juist als iemand die, in het amphithéâtre (1) komende zich verhaast al de plaatsen in beslag te nemen en dan de overigen wil beletten binnen te komen, om gebruik te maken van hetgeen hem rechtmatig toekomt. Zó deden de rijken, zij waren de eersten om in bezit te nemen wat aan de *gemeenschap* was gegeven en dit in persoonlijke eigendom te veranderen.

Wanneer iedereen slechts nam wat hij noodig heeft om te leven en de rest aan de behoeftigen schonk, dan zouden er weer geene rijken en ook geene armen meer zijn. Zeg mij eens, wie aanziet gij voor een Gierigaard? Dat is hij die zich niet tevreden stelt met het noodzakelijke! Wie moet men aanzien voor een Dief? Dat is hij die zich meester maakt van hetgeen aan de *gemeenschap* toekomt!

H. GREGORIUS-DE GROOTE. — Het is toch te vergeefs beweerden dat zij onschuldigen kunnen zijn, zij die zich een *privaat-eigendom* maken van de dingen door God aan de *gemeenschap* geschenken.

H. JOANNES CHRYSOSTOMUS. — Ziehier hoe men moet denken over de rijken en de

gierigaards: Het zijn dieven welke den openbaren weg belegeren, de voorbijgangers uitstroopen en van hunne woningen speloken hebben gemaakt, waar zij de aan den evenmenschen ontfroede goederen opeenstapelen.

H. JERONIMUS. — Al de rijkdommen komen voort van onrechtvaardigheid; de eene kan niets winnen wanneer de andere niets verliest. — Dit wil duidelijk zeggen dat men zich niet meester kan maken van de gereedschappen en de vruchten van den arbeid, dan ten nadeele van zijnen evenmenschen, ten nadeele van de *gemeenschap*.

H. AUGUSTINUS. — Het is alleen omdat het persoonlijk eigendomsrecht hier bestaat, dat men niet anders meer ziet dan processen, vijandelijkheden, oneenigheid, oorlog onder de menschen, opstanden, verdeeldheden, schandalen, zonden, onrechtvaardigheden, moorden, enz. Waarom betwisten de menschen elkander zooveel dingen welke onvervreemdbaar het algemeen eigendom moesten blijven van allen.

Aan onze lezers nu te hooren, wie het dichtst het christendom nabij komen, wij of de kerels die er op leven, door het te gebruiken als een wapen ten voordeele der rijken en tegen de armen.

Niet vergeten dat de Socialisten in de mid-denste lijst staan.

BERICHT

De vrienden van den buiten worden vriendelijk verzocht, wanneer zij den strijden-ning-gedenken, de zinnen zoo kort mogelijk te doen, alsook alle persoonlijkheden te vermijden.

Geeft uwe gelden in volle vertrouwen aan de propagandeurs, alsook uwe zinnen, die als nazicht dienen.

De Landbouwer zal altijd den strijdenpenning misden.

Hier en Daar

In de laatste dertig jaren is de graan-opbrengst bijna verdubbeld, alhoewel de armoede bij al dezen rijkdom gestegen is.

De graanopbrengst in Europa, Amerika, Australië, Noord-Afrika en Indië, beliep circa 550 miljoen hectoliters omstreeks 1865, in 1870 beliep de opbrengst op circa 680 miljoen hectoliters, in 1880 op 725 miljoen hectoliters en in 1894 op circa 920 miljoen hectoliters, zijnde dus eene vermeerdering van opbrengst van omtrent 60 à 70 p. c.

Daarbij dient niet uit het oog verloren te worden dat het gewicht in natuur der granen (dit is te zeggen, het gewicht per hectoliter graan) meestal heeft toegenomen.

De tegenwoordige graanopbrengst kan als volgt verdeeld worden:

Europa	520 à 550 miljoen hect.
Amerika	220 à 250 » »
Azië	80 à 100 » »
Afrika en Australië	30 à 40 » »

Nieuwe keern. — Een smid, zekere Antoon Philipsen, van Neerpelt, heeft eene nieuwe soort van keern uitgevonden, die zeer gemakkelijk gaat. Met de hand is het werk zeer licht en met het wiel moet er maar een klein hondje in loopen.

Een oud boerensprekwoord. — Bleek maan, baart vocht. Roode maan, windtocht. Heldere maan brengt vorst. En oude maan lescht dorst.

In de laatste jaren heeft men echter nog al eenigzins de waarheid dezer verschijnsels in twijfel getrokken.

Katholicisme en zedelijkheid.

— De katholieke gazetschrijvelaars vallen onbeschaamd personen aan — als ze niet tot hunne partij behooren — die soms den eenen of anderen misstap begaan.

Wij behooren niet tot diegenen die zulke fouten trachten te verschoonen, maar als onze papen zich zoo verstouten om direkt personen, die geen belofte van zuiverheid gedaan hebben, aan den schandpaal te nagelen, dan rijst toch wel de vraag op, of het in hunne partij toch wel zoo zuiver is?

Geene week gaat schier voorbij of er zijn fouten aan te stippen van katholieke heerschappen, die zich schuldig hebben gemaakt aan *broekhensonde*. Maar daar zwijgen zij stijver, want die daden zouden het voor eenieder klaar maken, dat de verzedelkende invloed van den godsdienst nul is.

En alweer is er een groot schandaal aan het licht gekomen, bedreven door een pastoor. Ziehier de zaak:

De politie van Douai (Frankrijk) komt de hand te leggen op pastoor Mille, beticht van talrijke aanslagen op de zeden.

De godsdienaar werd in de grootste familiën der stad ontvangen; hij leverde zich aan de geilste praktijken over op kinderen der beide geslachten en vooral op koorknapen en missendieners.

De politie heeft verpletterende bewijzen tegen hem.

Onze katholieke schrijvelaars zullen nu beginnen razen van een afvallige, enz.; wij bekennen het ootmoedig dat dit bedroevend is voor hen, maar juist die feiten komen ons de faalbaarheid van den godsdienst aantonen.

De katholieke bladen van het Noorderdepartement kunnen niet langer meer de zaak verzwijgen.

Le *Journal de Roubaix*, een katholiek blad, schrijft het volgende:

« Eene betrouwbare zaak te Douai. — De betichte van 't schandaal, pastoor Mille, oud 49 jaar, afkomstig van Pecq (Belgisch Henegauwen), is in het gevang opgesloten te Douai.

» Hij is beschuldigd van zonden tegen de natuur bedreven te hebben. Zijne slachtoffers zouden jonge lieden en kinderen zijn.

» Het onderzoek is geopend, doch tot heden weten wij niet of pastoor Mille de feiten heeft bekend, hem ten laste gelegd. »

Om voor al de Socialisten te stemmen, het wit punt zwart maken in het vierkant onder koekenaas.

Getrouwd zijn

Een arme man, die eene kwade vrouw door te sterven ontvlucht was, kwam aan de poort van den hemel.

— Zijt ge reeds in het vagevuur geweest, vroeg hem Sinte Pieter

— Neen, maar ik was getrouwd.

— Treedt dan maar binnen, want gij hebt reeds genoeg geleden.

Terstond daarop kwam eene andere schim aan de poort van het paradijs.

— Zijt ge reeds in het vagevuur geweest, vroeg hem ook Sinte Pieter.

— Neen, was het antwoord, maar ik ben tweemaal getrouwd geweest.

— Maakt u dan maar spoedig weg, riep Sinte Pieter, mijn paradijs is voor geen gekken.

Pastoor Pier

Pastoor Pier stond laatst te blekken,

En wij weten dat hij 't kan,

't Was bij 't haastig optrekken

Van 'nen brief van Mijterman.

Daar stond immers in geschreven:

Pastoor Pier, kom ras eens hier,

'k heb met u een stuk te weven....

Pastoor Pier bezwijmde schier.

God, hoe moet ik dat verklaren!

Zuchtte d'eerwaarde heer Malon,

En hij schartte in zijne haren,

Die geverfd zijn met London.

Is het somtijds uitgekomen,

Dat ik menig fleschje kraak....?

Of heeft monseigneur vernomen,

Dat ik 't hof aan Rilla maak....?

En met angstig kloppend herte,

Is hij naar den trein gegaan.

Zweetend, zag hij in de verte

't Huis van Stillen Tone staan.

En vóór zijnen chef verschenen,

Vroeg hem deze in grof latijn,

Of zijn Credo was verdwenen,

Of versmoord lag in den wijn....

Want door *habent me lectore*,

Een epistel van uw hand,

In den rooden *Laborare*;

Paster Petrus, dat is schand!

Zou u soms de ambitie keetlen,

Om met Daens als vis-à-vis,

In de *Camera* te zeetlen,

Tusschen Ansele en Denis....?

« Monsignore ik kon niet dulden

Dat de rooden uwer stad,

Mij zoo *sacrilegis* kulden

In hun *maledictis* blad.

Daarom *habent me* geschreven,

In den wel bekenden zin.

Z' *habent* 't antwoord juist gegeven.

Vidi te daar graten in....? »

Wat mijn keelgat niet passeerde,
Was dat dit verwaand gespuis,
Zich *inspecta* permitteerde,
In en om mijn schoon nieuw huis,
Dat het mijnen *bac-veritas*,
Nominare leugenkuip!
Mag ik dan ook niet *scribitas*,
Tijd is 't dat 'k in de eerde krup...

Beter waart ge er in gekropen,
Eer gij dit schandaal bedreeft.
Gij waar zeker wel bezopen,
Toen gij dat epistel schreeft....?
't Is in d'handen van 't gepeupel,
Nog een mes waarmee 't ons snijdt;
Want uw antwoord was maar kreupel,
Bij hetgeen men u verwijt.... »

Eindelijk moest 't kapittel sluiten:
Zonder schier te weten hoe,
Kwam Pier op de trappen buiten.
Paf! daar was de deure toe....
« 'k Heb geen *chance*, 'k ben verloren! »
Zuchtte hij met zwaar geluid,
« 'k Ben voor 't ongeluk geboren:
Doe 'k om wel, 't valt kwalijk uit!

Pier, hoor wat we u adviseeren:
Als ge ons nogmaals brieven schrijft,
Doe ze niet legaliseeren,
Daar hier tijd en geld in blijft.
Jon den strijdenpenning dit laatste:
Uw geschrijf is ons welkom....
Geen dat men hier liever plaatste,
Want men licht er zich bij krom....
SALUTATEM.

Kiest onbevreesd, de stemming is geheim.

Nog schreuwender ongelijkheid

Veertien dagen geleden toonden wij u aan wat sommige eigenaars bezaten aan grond, de rente die zij er van trokken en de hongerloonen der landbouwwerklieden.

Thans willen wij den toestand bespreken eener enkele gemeente, met betrekking op het groot grondbezit en den toestand der inwoners der gemeente.

Wij bedoelen Destelbergen bij Gent.

Deze gemeente telt 4400 inwoners. Er zijn daar vier groote eigenaars, die op het kadastrer ingeschreven staan met het volgend inkomen:

Fam. de Kerckhove de Limon	fr. 28,444,72
M. Heynderyckx	12,393,73
M. Cardon	8,228,43
M. De Volder	9,927,19
Dit kadastraal inkomen is altijd een vierde beneden de wezenlijkheid, zoodat dit kadastraal inkomen vertegenwoordigt van:	
Fam. de Kerckhove de Limon	fr. 35,000,00
M. Heynderyckx	16,000,00
M. Cardon	10,000,00
M. De Volder	12,000,00

Te samen: 73,000,00

Wij zeggen: drie en zeventig duizend franken.

Dit is de rente die deze vier heeren uit den grond trekken, dank zij den arbeid der buitenlieden.

Die 73 duizend frank vertegenwoordigen dus 16 frank per inwoner, kind, vrouw, grijsaard, zoowel als volwassen man, die per jaar aan die heeren moeten opgebracht worden.

Per familie van 5 menschen, vader en moeder en drie kinderen, is dit 80 frank.

De gemeente Destelbergen heeft eene jaarlijksche begroting of inkomen van belastingen en contributiën van 37,000 fr.

Met die som moet zij al hare openbare diensten betalen, als wegen en waters onderhouden, zieken ondersteunen, ouderlingen helpen, onderwijs, politie, burgerstand, enz. En wat zien wij?

De wegen zijn erbarmlijk gekalseid, bij regenachtig weder plast men tot boven de schoenen in de modder, de zieken worden niet geholpen, de ouderlingen worden niet voldoende ondersteund, er is geene school voor meisjes, het onderwijs der jongens is zelfs onvoldoende.

Dus de gemeente heeft te weinig geld om hare plichten te kwijten, en middelerwijl strijken 4 personen die in de stad wonen, er hun geld verteren, 's zomers leven in de badsteden, 's winters in hunne hotels der stad, die 4 eigenaars zeggen wij, strijken het dubbele op aan rente, van de som waarover de gemeente beschikt om al hare openbare diensten te dekken.

Veronderstelt nu dat de gronden toebehoorende aan die 4 eigenaars tot staats- of gemeentegronden worden gemaakt en wat is het gevolg?

(1) Schouwburgen der oudheid.